

யூதாஸின் மரணம் மற்றும்

ரோம விசாரணைகள்

[27:1-31]

27ம் அதிகாரத்தின் பெரும்பான்மையான நிகழ்வுகள், பாடுகளின் வாரத்தின் வெள்ளிக்கிழமை அன்று நடைபெற்றன. அந்த நாளின் அதிகாலைப் பொழுதில், இயேசுவைப் பிலாத்துவிடம் ஒப்படைக்க ஏதுவுண்டாவதற்கு, முறைப்படி இயேசுவை ஆக்கினைக்குள்ளாக்க, யூதர்களின் ஆலோசனைச் சங்கம் கூட்டப்பட்டது (27:1, 2). இதன் விளைவாக யூதாஸ், இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுத்தமைக்காக மனக்கசப்பு நிறைந்தவரானார். அவர் தாம் பெற்றிருந்த இரத்தக் கிரயத்தை யூதத்தலைவர்களிடம் திரும்பக் கொடுத்துவிட்டு, பூமிக்குரிய துக்கத்தில் மூழ்கி, வெளியே சென்று தம்மைத் தாமே தூக்கில் இட்டுக் கொண்டார் (27:3-10).

யூதர்கள் மரணதண்டனை விதிக்கும் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதால், அவர்கள் இயேசுவை, யூதேயாவிற்கு ரோம ஆளுநராக இருந்த பிலாத்துவிடம் அனுப்பினர். அவர், இயேசு மரணத்திற்குப் பாத்திரர் என்று கண்டறியாத வேளையில், அவர் மரண ஆக்கினைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தும்படி மக்கள் கும்பலை யூதத்தலைவர்கள் தூண்டி விட்டனர். கடைசியில் பிலாத்து அவர்களின் விருப்பத்திற்கு வளைந்து கொடுத்தார். வழக்கப்படி அவர், இயேசுவை சிலுவையில் அறைவதற்கு முன்னர் கடுமையாக அடிக்கும்படி உத்தரவிட்டார் (27:11-26).

ரோமப் போர்ச்சேவகர்கள் இயேசுவைக் கொடுமையாக ஏளனம் செய்து, அவரை ஒரு அரசர் போல உடுத்துவித்து அவருக்கு மரியாதை செலுத்துவது போன்று நடத்தினர். சவுக்கடியைத் தொடர்ந்து அவர்கள் அவரை, சிலுவையில் அறையும் இடத்திற்கு இழுத்துச் சென்றனர் (27:27-32).

ஆலோசனை சங்கத்தின் தீர்ப்பு (27:1, 2)

¹விடியற்காலமானபோது, சகல பிரதான ஆசாரியரும் ஜனத்தின் மூப்பரும், இயேசுவைக் கொலைசெய்யும்படி, அவருக்கு விரோதமாக ஆலோசனைபண்ணி,

²அவரைக் கட்டி, கொண்டுபோய், தேசாதிபதியாகிய பொந்தியுபிலாத்துவினிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தார்கள்.

வசனங்கள் 1, 2. இரவு வேளையின் போது இயேசு, பிரதான ஆசாரியராலும் எவ்வளவு அதிகமான அளவு சனதெரீன் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களைக் கூட்ட

முடியுமோ அவர்களைக் கூட்டி விசாரிக்கப்பட்டார். இயேசு தேவதூஷணக் குற்றம் செய்தார் என்றும் அவர் மரணதண்டனைக்குப் பாத்திரராக இருந்தார் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் (26:66), அப்படிப்பட்ட தீர்ப்பு ஒன்றை இரவு வேளையில் வெளியிடுதல் சட்டத்திற்கு விரோதமானதாக இருந்தது (26:57ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்). ஆகையால், அவர்கள் தங்கள் தீர்ப்பைச் சட்டப்பூர்வமானது என்று தோன்றச் செய்வதற்காக, சங்கத்தார் யாவரும் (சகல பிரதான ஆசாரியரும் ஐனத்தின் மூப்பரும்), ஆலோசனை சங்கக் கூட்ட அறையில் அதிகாலை வேளையில் ஒன்றுகூடினர் (மாற்கு 15:1; லூக்கா 22:66). அவர்களின் செயல்முறைகளுக்குச் சற்றே சட்ட வடிவம் கொடுத்தலும் தங்களின் முடிவைச் செயல்படுத்தும்படி பிலாத்துவை இணங்கச் செய்வதற்கு திட்டத்தைக் கண்டுபிடித்தலுமே இந்தக் கூட்டத்தின் நோக்கமாக இருந்தது. ஆலோசனை சங்கத்தார் விரைவாகச் செயல்பட வேண்டியிருந்தது, ஏனென்றால் ரோம ஆட்சியாளர்கள் பொதுவாக, ஒரு நாளில் முதல் மணிவேளைகளில், தங்கள் அலுவலகப் பணிகள் பற்றியே வெகு அக்கறை கொள்வார்கள்.¹ இது யூதர்கள் ஜெபத்தில் ஈடுபட்டிருந்த வேளையானதால், இயேசுவைக் கொலை செய்ய வேண்டும் என்ற சனதெரீன் சங்கத்தாரின் விருப்பம், இந்த மனிதர்களின் ஜெபத்தைக் களவாடிற்று - அல்லது குறைந்தபட்சம், அவர்களின் ஜெபத்தில் இருந்த தர்ம சிந்தையைக் களவாடிற்று.²

இயேசு சனதெரீன் சங்கத்தாரால் அலுவலகரீதியாக ஆக்கினைத் தீர்ப்பு செய்யப்பட்டபின்பு, அவர் கட்டுவிக்கப்பட்டார். அவர்கள் அவரைக் கொண்டுபோய், தேசாதிபதியாகிய பொந்தியுபிலாத்துவினிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தார்கள். இந்தச் செயல்பாடுகள் யாவும், 20:18, 19ல் இயேசுவின் தீர்க்கதரிசனத்தை நினைவேற்றின: அவர் “பிரதான ஆசாரியரிடத்திலும் வேதபாரகரிடத்திலும் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்” “அவர்கள் அவரை மரண ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்த்து” “புறஜாதியாரிடத்தில் ஒப்புக்கொடுப்பார்கள்.”

பிலாத்து யூதா தேசத்தின் மீது ரோமானிய ஆளுநராக இருந்தார்.³ இந்தப் பகுதி, மகா ஏரோதின் மரணத்திற்கு (கி.மு. 4க்கு) பின்பு, அவரது மகனான அர்க்கெலாயுவினிடத்தில் ரோம அரசால் ஒப்புவிக்கப்பட்டது (2:19-22). இருப்பினும், பிற்பாடு அர்க்கெலாயு நீக்கப்பட்டார் (கி.பி. 6), ரோம அரசு இந்தப் பகுதியை ஆளுகை செய்ய வரிசையாக ஆளுநர்களை நியமித்தது. பிலாத்துவுக்கு முன்னர் இந்தப் பணியில் இருந்த நான்கு பேர், மொத்தம் இருபது ஆண்டுகாலம் ஆளுகை செய்தனர், பிலாத்து மாத்திரம் பத்து ஆண்டுகள் பணிசெய்தார் (கி.பி. 26-36).

புதிய ஏற்பாட்டில் பல இடங்களில் பிலாத்து குறிப்பிடப்படுகிறார். 2ம் வசனத்தில், சில பழங்காலக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் அவரை, “பொந்தியு பிலாத்து” என்று குறிப்பிடுகின்றன.⁴ “பொந்தியு” என்ற குடும்பப் பெயர், லூக்கா 3:1; நடபடிகள் 4:27 மற்றும் 1 தீமோத்தேயு 6:13 ஆகிய வசனங்களில் காணப்படுகிறது. யோசிப்பல், பிலோ மற்றும் பழங்காலத்திய பிற வரலாற்றாளர்களாலும் பிலாத்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.⁵ அவர்களின் சாட்சியங்களின் அடைப்படையில், பிலாத்து “பேராசை, நெகிழ்ச்சியற்ற தன்மை, கொடூர குணம் மற்றும் களவு அடக்குமுறை ஆகியவற்றிற்குப் புகலிடம் கொடுத்த தன்மை ஆகியவற்றைக் கொண்டு பண்புப்படுத்தப்பட

முடியும்.⁶ அவரது நிர்வாகத்தின்போது, இராயரின் உருவச்சிலைகளுடன் ரோமானிய தராதர அளவைகளை எருசலேமுக்குக் கொண்டுவந்தது, நீர்க்கால் வாய்கள் கட்டுவதற்காக பரிசுத்த தேவாலயத்து நிதிகளை எடுத்தது, யூதர்களில் பலரையும் சமாரியர்களையும் கொன்றது ஆகியவற்றினால் அவர் யூதர்களுடன் ஒரு பகைமையைத் தூண்டினார் (லூக்கா 13:1).⁷ சில வேளைகளில் அவர், மக்கள் மத்தியில் கலகங்களைத் தூண்டிவிட்ட இப்படிப்பட்ட செயல்களுக்காகக் கடிந்துகொள்ளப்பட்டார்.

பிலாத்து பொதுவாக செசரியாவில்⁸ வாழ்ந்தார், அது மத்திய தரைக்கடலில் புகழ்வாய்ந்த ஒரு நகரமாக இருந்தது. செசரியாவில் இருந்த ரோமானிய அரங்கத்தைப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் 1961ல் தோண்டி எடுத்துக்கொண்டிருந்தபோது, “பொந்தியு பிலாத்து” என்ற பெயர்கொண்ட ஒரு கற்பலகை கண்டுபிடிக்கப் பட்டது. அந்த அரங்கம் அழிக்கப்பட்டு பின்பு மீண்டும் கட்டப்பட்டிருந்தது (தேவாலயத்தின் ஒரு பகுதியான) இந்தக் கல், மாடிப்படிக்கட்டுகளின் படிகளில் ஒன்றாக மீண்டும் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது. கல்வெட்டில் உள்ள எழுத்துக்கள், “... இந்தத் திபேரியத்தை, யூதேயாவின் ஆளுநரான பொந்தியு பிலாத்து கட்டியெழுப்பினார்” என்று கூறுகின்றன.⁹

யூதர்களின் பண்டிகைகளின் போது கலகம் எதுவும் எழுந்தால் அதை அடக்குவதற்காகப் பிலாத்து எருசலேம் சென்றார். பல்கா வேளையில், மார்க்காரீதியான உணர்வுகளும் இனம்சார்ந்த வைராக்கியமும் அதன் உச்சத்திற்குச் செல்லும் (21:9ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்). இந்த வைபவம், இஸ்ரவேல் மக்களின் முன்னோர்களை எகிப்திய அடிமைத் தளையில் இருந்து தேவன் விடுவித்ததை அவர்களுக்கு நினைவூட்டிற்று. மேலும் இது, அவர்கள் ரோம ஆளுகையில் இருந்து தங்கள் சொந்த விடுதலையை முன்னெதிர்த் நோக்கக் காரணமும் ஆயிற்று. பிலாத்து எருசலேமில் இருந்ததாலும், மரண தண்டனையை செயல்படுத்த யூத சங்கத்திற்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை என்பதாலும் (யோவான் 18:31), அவர்கள் அந்த நியாயத்தீர்ப்பை ஏற்படுத்தப் பிலாத்துவினிடத்தில் இயேசுவை அனுப்பினார்.

யூதாளின் மனச்சுப்பும் மரணமும் (27:3-10)

³அப்பொழுது, அவரைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதால், அவர் மரணாக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டதைக் கண்டு, மனஸ்தாபப்பட்டு, அந்த முப்பது வெள்ளிக்காசைப் பிரதான ஆசாரியரிடத்திற்கும் மூப்பரிடத்திற்கும் திரும்பக் கொண்டுவந்து:

⁴குற்றமில்லாத இரத்தத்தை நான் காட்டிக்கொடுத்ததினால் பாவஞ்செய்தேன் என்றான். அதற்கு அவர்கள்: எங்களுக்கென்ன, அது உன்பாடு என்றார்கள்.

⁵அப்பொழுது, அவன் அந்த வெள்ளிக்காசைத் தேவாலயத்திலே எறிந்துவிட்டு, புறப்பட்டுப்போய், நான்கொண்டு செத்தான்.

⁶பிரதான ஆசாரியர் அந்த வெள்ளிக்காசை எடுத்து: இது இரத்தக்கிரமமானதால், காணிக்கைப் பெட்டியிலே இதைப் போடலாகாதென்று சொல்லி,

⁷ஆலோசனைபண்ணினபின்பு, அந்நியரை அடக்கம்பண்ணுவதற்குக்

குயவனுடைய நிலத்தை அதினாலே கொண்டார்கள்.

⁸இதினியித்தம் அந்த நிலம் இந்நாள் வரைக்கும் இரத்தநிலம் என்னப்படுகிறது.

⁹இஸ்ரவேல் புத்திரரால் மதிக்கப்பட்டவருக்குக் கிரயமாகி முப்பது வெள்ளிக்காசை அவர்கள் எடுத்து,

¹⁰கர்த்தர் எனக்குக் கற்பித்தபடி குயவனுடைய நிலத்திற்காக அதைக் கொடுத்தார்கள் என்று எரேமியா தீர்க்கதரிசியால் உரைக்கப்பட்டது அப்பொழுது நிறைவேற்றிற்று.

வசனங்கள் 3, 4. இயேசு மரணாக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டதை யூதாஸ் உணர்ந்தறிந்தபோது, அவன் மனஸ்தாபப்பட்டான். இருந்தபோதிலும் அவனது மனஸ்தாபம் மீட்பிற்கு வழிநடத்தும் மனஸ்தாபமாக இருக்கவில்லை. மனந்திரும்புதலுக்கேதுவான “தேவனுக்கேற்ற துக்கம்” பற்றிப் பவுல் எழுதினார் (2 கொரிந்தியர் 7:10; NIV). மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் இவ்விடத்தில் “மனந்திரும்புதல்” என்பதற்கான (metanoē), கிரேக்க வார்த்தை பயன்படுத்தப்படவில்லை, ஆனால் “மனக்கசப்பு” என்று அர்த்தப்படுகிற (metamelomai). ஒரு வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யூதாஸ் மன்னிப்பை நாடவில்லை; ஒருவேளை அவன் தனது செய்கையானது எதைக்கொண்டும் சமாதானப்படுத்த இயலாத வகையில் மிகவும் பயங்கரமாக இருந்தது என்று நம்பியிருக்கலாம். உண்மையான மன்னிப்பை அவன் புரிந்துகொள்ளாமல் இருந்தது பரிதாபகரமானதாகும்; ஏனெனில் அவன் சரியான வழியில் அதை நாடி இருந்தால், பேதுருவைப் போன்றே அவனும் மீளக்கட்டுவிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடும் (யோவான் 21:15-19).

யூதாஸ் இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுப்பதற்குப் பெற்றிருந்த அந்த முப்பது வெள்ளிக்காசைப் பிரதான ஆசாரியரிடத்திற்கும் மூப்பரிடத்திற்கும் திரும்பக் கொண்டுவந்து கொடுத்து குற்றமில்லாத இரத்தத்தை நான் காட்டிக்கொடுத்தினால் பாவஞ்செய்தேன் என்று ஒப்புக்கொண்டான். பழைய ஏற்பாட்டில் “குற்றமில்லாத இரத்தம்” என்பது ஒரு பொதுவான சொல்விளக்கமாக இருந்தது; அது மரணத்தண்டனைக்குப் பாத்திரமாக இராத மக்களைக் கொல்லுவித்தலைக் குறித்தது (உபாகமம் 19:10; 21:8, 9; 1 சாமுவேல் 19:5; 2 இராஜாக்கள் 21:16; 24:4; சங்கீதம் 106:38; நீதிமொழிகள் 6:17; ஏசாயா 59:7). யூதாஸ் கிறிஸ்துவைக் காட்டிக் கொடுத்த விஷயத்தில் பாவம் செய்திருந்தான் என்பது உண்மையே. அவன் பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்திற்கான தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை மீறியிருந்தான்: “குற்றமில்லாதவனைக் கொலைசெய்யும்படி பரிதானம் வாங்குகிறவன் சபிக்கப்பட்டவன்” (உபாகமம் 27:25).

யூதத்தலைவர்கள் கலகம் எதுவும் இன்றி இயேசுவைப் பிடிக்க நாடினர். அவர்களின் திட்டவடிவமைப்பில் ஒரு பாகமான யூதாஸ் அவர்கள் தங்கள் பொல்லாத செயலை நிறைவேற்ற அனுமதித்தான்.

மக்களின் ஆவிக்குரிய வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டிய இம்மனிதர்கள், எங்களுக்கென்ன, அது உன்பாடு என்று கூறினர். அவனுக்காக அவர்கள் பரிதாபப்படவில்லை, உதவிகரமான ஆலோசனை எதையும் தரவும் இல்லை. யூதாஸ் அவர்களுடைய நோக்கத்திற்கு உதவியாகச் செயல்பட்டிருந்தான், இனி

அவர்களுக்கு அவன் தேவைப்படவில்லை.

வசனம் 5. பிரதான ஆசாரியர்களும் மூப்பர்களும் அந்தப் பணத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதபோது, அவன் அந்த வெள்ளிக்காசைத் தேவாலயத்தில் எறிந்துவிட்டு, புறப்பட்டுப்போனான். “தேவாலயம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க (*naos*), வார்த்தை, ஆசாரியர்கள் ஊழியம் செய்த உண்மையான தேவாலயத்தையே குறிக்கிறது. சில வேளைகளில் இது, “தேவாலயம் இருந்த இடத்தில் முழுவளாகத்தையும்” குறிக்கலாம்.¹⁰ ஒருவேளை யூதால் அந்த இரத்தக் கிரயத்தைத் தேவாலயத்தின் பரிசுத்த இடத்திற்குச் செல்லும் வழியில் எங்கும் இரைத்திருக்கலாம். பெண்கள் முற்றத்தில் அமைந்திருந்த காணிக்கைப் பெட்டியில் பணத்தை அவன் விட்டெறிந்தான் என்பதே இங்கு அர்த்தமாக இருக்கக்கூடும் (மாற்கு 12:41, 42; யோவான் 8:20).

இதற்குப் பின்பு யூதால் புறப்பட்டுப்போய், நான்கொண்டு செத்தான். அவனது உடல் தலைகீழாகத் தரையில் விழுந்து அவன் வயிறுவெடித்து, குடல் களெல்லாம் சரிந்துபோயிற்று என்று லூக்கா குறிப்பிட்டார் (நடபடிகள் 1:18). யூதால் இறந்த பின்பு, அவன் தொங்கியிருந்த கயிறு அறுந்து, அவன் தரையில் விழுந்திருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது. அவனது உடல் மரத்தில் பல நாட்கள் தொங்கி, அதினால் அழுகி, சுருக்குக் கயிற்றில் இருந்து விழுந்திருக்கவும் சாத்தியக்கூறு உள்ளது. Michael J. Wilkins அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

புதிய ஏற்பாட்டில் இது ஒன்றுதான் தற்கொலைக்கு உதாரணமாக உள்ளது. பழைய ஏற்பாடு, சவுல் மற்றும் அவரது ஆயுததாரி (1 சாமுவேல் 31:4-5), அகிதோப்போல் (2 சாமுவேல் 17:23) மற்றும் சிம்ரி (1 இராஜாக்கள் 16:18) ஆகியோரின் விஷயங்களைப் பதிவு செய்துள்ளது. சிம்சோனின் மரணம் (நியாயாதிபதிகள் 16:28-31) வீரத்துவத் தற்கொலையாகவோ அல்லது தமது வாழ்வின் செயல்பாடுகளினால் உண்டான தவிர்க்க இயலாத விளைவை ஏற்றுக்கொள்ளாதலாகவோ காணப்படலாம். உயிரைக் கொடுத்த தேவனே அதை எடுக்கவும் உரிமைகொண்டுள்ளார் என்பதற்கு எதிராகக் கலகம் செய்யும் வகையில் இருப்பதால், தற்கொலை என்பது ஒழுக்கரீதியாகத் தவறானது என்று ரபீத்துவ யூதமார்க்கம் கருதியது.¹¹

வசனம் 6. மாய்மாலமான யூதத்தலைவர்கள், நியாயப்பிரமாணத்தைத் தாங்கள் மீறியபோதும், அதற்குக் கவனம் கொடுப்பதில் ஜாக்கிரதையாக இருந்தனர்! பிரதான ஆசாரியர் அந்த வெள்ளிக்காசை எடுத்து: இது இரத்தக்கிரயமானதால், காணிக்கைப் பெட்டியிலே இதைப் போடலாகாதென்று சொல்லி. விளக்க உரையாளர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளபடி, உண்மையில் அந்தப்பணம் தேவாலயத்துக் காணிக்கைப் பெட்டியில் இருந்து எடுக்கப்பட்டதாக இருந்தால், அவர்களின் மாய்மாலம் இன்னும் வலுப்பட்டிருக்கும்.¹² “தேவாலயத்துக் காணிக்கைப்பெட்டி” என்பதற்கான (*korbanas*), கிரேக்க வார்த்தை “தேவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கொடை” *korban*, என்பதுடன் தொடர்புடையதாக உள்ளது (15:5, 6 ஆகியவற்றின் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்). பரிசுத்தமற்ற வழிகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட பணத்தைத்

தேவனுடைய வீட்டிற்குக் கொண்டுவருதலுக்கு எதிராக நியாயப்பிரமாணம் எச்சரிக்கை செய்தது (உபாகமம் 23:18).

வசனம் 7. ஆசாரியர்கள், தேவாலயத்துக் காணிக்கைப் பெட்டியில் இரத்தக்கிரயமான பணத்தைப் போட முடியாது என்பதால், அதைக் கொண்டு, அந்நியரை அடக்கம்பண்ணுவதற்குக் குயவனுடைய நிலத்தை வாங்கலாம் என்று தீர்மானித்தனர். “அந்நியர்” என்பதற்கு (xenos என்பதில் இருந்து வந்த) சொற்றொடர் “வெளிநாட்டினர்” (NEB; NRSV; NLT) என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும். இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில் இவ்வாற்றை, புறஜாதியாரைக் குறிக்கலாம். புறஜாதியார் யூதக் கல்லறைகளில் புதைக்கப்படும் வழக்கமில்லை என்பதால், அவர்களுக்கு ஒரு கல்லறை இருத்தல் என்பது வசதியாக இருக்கும். xenos என்பது மற்ற இடங்களில் வாழ்ந்திருந்து, எருசலேமுக்கு வருகையில் இறந்த யூதர்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம் என்ற இன்னோரு சாத்தியக்கூறும் உள்ளது. இந்தப் பிந்திய வகையில், யூதால் தானேகூட பொருந்துவான்.

அந்த நிலப்பகுதி, கனிமண் எடுப்பதற்காகவோ அல்லது உடைந்த மட்கலன்களை தூக்கிப் போடுவதற்காகவோ, குயவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டதால் அது “குயவனுடைய நிலம்” என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஹின்னோம் பள்ளத்தாக்கில் தென்கிழக்கு முனையில் “குயவனுடைய நிலம்” இருந்தது என்று பாரம்பரியம் அடையாளப்படுத்துகிறது, இருப்பினும் இதைக்குறித்துச் சில வழக்குகள் உள்ளன.¹³ இன்றைய நாட்களில் பல்வேறு சமூகத்தினர், சிறுமையான அல்லது அறியப்படாத மக்களுக்கென்று சவ அடக்க நிலங்களைக் கொண்டுள்ளன, அவை ஒவ்வொன்றும் “குயவனுடைய நிலம்” என்று அறியப்பட்டுள்ளது.

வசனம் 8. யூதால் காட்டிக்கொடுக்கப் பெற்ற பணத்தை (“இரத்தக் கிரயம்”; 27:6) கொண்டு வாங்கப்பட்ட நிலத்திற்கு இரத்தநிலம் என்ற பெயர் தரப்பட்டது. நட்புடிகள் 1:18, 19ல் லூக்கா, “இரத்தநிலம்” என்று அர்த்தப்படுகிற “அக்கல்தெமா” என்ற அரமாயிக்கமொழிப் பெயரை அளித்தார். இரத்தக்கிரயம் என்று திரும்பக் குறிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக அவர், யூதாவின் உடல் வெடித்து நிலத்தில் விழுந்ததைக் குறிக்கும் வகையில் இந்தப் பெயரை விளக்கப்படுத்தினார். இவ்விரு பாரம்பரியங்களுக்கும் இடையில் எந்த முரண்பாடும் இருப்பதில்லை, மாறுபட்ட காரணங்களுக்காக இந்த இடத்தை “இரத்த நிலம்” என்று மக்கள் அழைத்தனர் என்பது தெளிவு.

28:15ம் வசனத்திலும் காணப்படுகிற இந்நாள் வரைக்கும் என்ற சொற்றொடர், இந்த நிகழ்வு நடைபெற்ற காலத்திற்கும் மத்தேயு சவிசேஷம் எழுதப்பட்ட காலத்திற்கும் இடையில், ஒரு குறிப்பிடத்தக்க கால இடைவெளி இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. மத்தேயு தமது சவிசேஷத்தை 50 களில் அல்லது 60களில் எழுதியிருந்தால், இந்த நிகழ்விற்குப் பின்பு, ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகள் கடந்திருந்தன என்றாகிறது. “இந்நாள் வரைக்கும்” என்ற சொற்றொடர், யோசவா மற்றும் நியாயாதிபதிகள் போன்ற பழைய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களில் அடிக்கடி காணப்படுகிறது.

வசனங்கள் 9, 10. மீண்டும் ஒருமுறை மத்தேயு வேதவாக்கியங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன என்று குறிப்பிட்டார் (1:22; 2:15, 17, 23; 4:14; 8:17; 12:17; 13:35; 21:4; 26:56). இரத்தக்கிரயத்தை யூதால்

திரும்பக் கொடுத்தது மற்றும் அதைத் தொடர்ந்து குயவனுடைய நிலம் யூதத்தலைவர்களால் வாங்கப்பட்டது ஆகியவை, பின்வரும் வார்த்தைகளின் நிறைவேற்றமாக இருந்தது: இஸ்ரவேல் புத்திரரால் மதிக்கப்பட்டவருக்குக் கிரயமாகி முப்பது வெள்ளிக்காசை அவர்கள் எடுத்து, கர்த்தர் எனக்குக் கற்பித்தபடி குயவனுடைய நிலத்திற்காக அதைக் கொடுத்தார்கள்.

மத்தேயுவின் இந்த மேற்கோளின் பெரும்பான்மை மொழிநடை சகரியா 11:13ல் உள்ள “கர்த்தர் என்னை நோக்கி: அதைக் குயவனிடத்தில் எறிந்துவிடு என்றார்; இதுவே நான் அவர்களால் மதிக்கப்பட்ட மேன்மையான மதிப்பு; நான் அந்த முப்பது வெள்ளிக்காசை எடுத்து, அவைகளைக் குயவனுக்கென்று கர்த்தருடைய ஆலயத்திலே எறிந்து விட்டேன்” என்ற சொற்களின்படி இருந்தாலும், அவர் தமது மேற்கோள், எரேமியா தீர்க்கதரிசியால் உரைக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டார்.

“எரேமியா” என்ற மத்தேயுவின் குறிப்பிற்குப் பல்வேறு விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன: (1) இது எழுதுபவரின் தவறினால் விளைந்த சரியற்ற அடையாளப்படுத்துதல் என்பது ஒரு கருத்தாகும்.¹⁴ (2) எரேமியா எழுதியும், பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிராத தள்ளுபடி ஆகமப் புத்தகம் ஒன்றில் இருந்து அந்த மேற்கோள் வந்துள்ளது என்பது இன்னொரு கண்ணோட்டமாக உள்ளது. (3) மத்தேயுவின் சவிசேஷம் பழங்கால ரபீத்துவப் பட்டியல் சிலவற்றில் உள்ள தீர்க்கதரிசனங்களைக் கொண்டு தொடங்குவதால், மத்தேயு எரேமியாவைச் சுட்டிக்காண்பித்திருக்கச் சாத்தியம் உள்ளது. ஆகவே எரேமியாவைக் குறிப்பிடுதல் என்பது, தீர்க்கதரிசனப் பகுதி முழுவதையும் குறிப்பிடும் பொதுவான வழியாக இருந்துள்ளது. இவ்வாறே வேதவாக்கியங்களுக்குச் சங்கீதங்கள் முன்னிலை வகித்து, எபிரெயக் கவிதையின் முழுப்பகுதியையும் குறித்து நிற்க முடியும் (லூக்கா 24:44). (4) எரேமியாவின் எழுத்துக்களில் உள்ள கூறுகள் இந்த மேற்கோளில் காணப்படுகின்றன (காண்க எரேமியா 18:2, 3; 19:1-13; 32:6-9), மற்றும் குறைவாகப் பிரபலமாகி இருந்தவருக்கு (சகரியாவுக்கு) மேலாக அதிகமாகப் பிரபலமாகி இருந்தவரை (எரேமியாவை) மத்தேயு குறிப்பிட்டார் என்பது கடைசி விளக்கமாக உள்ளது. இதே வகையான குறிப்பிடுதல் மாற்கு 1:2, 3ல் காணப்படுகிறது, அங்கு ஏசாயாவின் எழுத்துக்களை (ஏசாயா 40:3) மல்கியாவின் வார்த்தைகளுடன் (மல்கியா 3:1) ஒன்றிணைக்கும் வேதவாக்கிய மேற்கோள் ஒன்றை ஏசாயா எழுதியதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. முதல் மற்றும் இரண்டாவது கருத்துக்கள் சாத்தியமானவை அல்ல. மூன்றாவது அல்லது நான்காவது கருத்தில் சத்தியம் அநேகமாக விளக்கப்படலாம், நான்காவது கருத்து மிகவும் சாதகமானதாக உள்ளது.

ரோம விசாரணை, பாகம் 1 (27:11-14)

¹¹இயேசு தேசாதிபதிக்கு முன்பாக நின்றார்; தேசாதிபதி அவரை நோக்கி: நீ யூதருடைய ராஜாவா என்று கேட்டான். அதற்கு இயேசு: நீர் சொல்லுகிறபடிதான் என்றார்.

¹²பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பரும் அவர்மேல் குற்றஞ்சாட்டுகையில், அவர் மாறுத்தரம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

¹³ அப்பொழுது, பிலாத்து அவரை நோக்கி: இவர்கள் உன்மேல் எத்தனையோ குற்றங்களைச் சாட்டுகிறார்கள், நீ அவைகளைக் கேட்கவில்லையா என்றான்.

¹⁴ அவரோ ஒரு வார்த்தையும் மாறுத்தரமாகச் சொல்லவில்லை; அதனால் தேசாதிபதி மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டான்.

வசனம் 11. யூதாசின் மறைவு பற்றிக் குறிப்பிட்டபின்னர் வேதவசனப் பகுதி, 2ம் வசனத்தில் விட்ட இடத்தில் இருந்து தொடருகிறது. இயேசு ரோம தேசாதிபதியான பிலாத்துவின் முன்னால் விசாரணைக்கு நின்றார். அவருக்கு மரணதண்டனை விதிக்க இந்தப் பிலாத்து ஒருவர்தாம் அதிகாரம் கொண்ட ஒரே நபராக இருந்தார்.¹⁵ யோவான் 18:28ம் வசனம், இயேசு அரண்மனையின் நியாயவிசாரணை நடக்கும் இடத்தில் விசாரிக்கப்பட்டார் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது (27:27ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்). இருப்பினும் பல்கா வேளையின்போது, புறஜாதியாருடைய கட்டிடத்திற்குள் நுழைவதினால் தாங்கள் தீட்டுப்படுவதில் இருந்து விலகியிருக்க வேண்டும் என்ற யூதத்தலைவர்களின் விருப்பத்தை மதிக்க பிலாத்து, யூதத்தலைவர்களைச் சந்திப்பதற்காக எழுந்து வெளியே சென்றார் (யோவான் 18:28-32).

எருசலேமில் ஆளுநரின் அலுவலகரீதியான தங்குமிடம், நியாயவிசாரணை நடக்கும் இடமாக இருந்திருக்க, மூன்று சாத்தியக்கூறுகள் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.¹⁶ (1) இது தேவாலய மலை உச்சத்தின் வடமேற்கு மூலையில் அமைந்திருந்த அந்தோனியோ கோட்டையாக இருந்திருக்கலாம் (காண்க நடபடிகள் 21:34).¹⁷ பாரம்பரியமாகக் கூறப்படும் வயா டெலொரோஸா (சிலுவையின் பாதை) இந்த இடத்தில் இருந்தே தொடங்குகிறது. (2) தேவாலய மலை உச்சியின் தென்மேற்கு மூலையில் இருந்து குறுக்கே உள்ள) டைரோப்போயென் சமவெளியின் மேற்குச் சரிவில் இருந்த, ஹஸ்மோனியன் இராஜா அரண்மனை என்பது சாத்தியமான இன்னொரு இடமாக உள்ளது.¹⁸ (3) எருசலேமின் மேற்குப் பகுதியில் மகா ஏரோது இராஜாவினால் கட்டப்பட்ட அழகிய அரண்மனை என்பது சாத்தியக்கூறான கடைசி இடமாக உள்ளது.¹⁹ இந்த அரண்மனையைப் பின்நானைய ஆளுநர்கள் எருசலேமில் தங்கியிருக்கையில் தங்கள் இல்லிடமாகவும் நிர்வாக அலுவலகமாகவும் பயன்படுத்தினர் என்று யோசிப்பல் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்.²⁰

பிலாத்து இயேசுவிடம், நீ யூதருடைய ராஜாவா? என்று கேட்டார். முன்னதாகக் காய்பா இயேசுவிடம், அவர் “நீ தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்துதானா” என்று கேட்டிருந்தார் (26:63). யூதத்தலைவர்கள் இயேசுவைப் பிலாத்துவிடம் கூட்டிக்கொண்டு போனபோது, அவர்மீது அவர்கள் ரோமாபுரிக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்ததாகக் குற்றம் சாட்டினர். இராயருக்கு எதிராக அவர் “யூதர்களின் அரசர்” என்று தம்மை உரிமைகோரியதாக அவர்கள் கூறினர் (காண்க லூக்கா 23:13, 14; யோவான் 19:12, 21).

யூதாஸூக்கும் காய்பாவுக்கும் பதில் அளித்த அதே வகையில் இயேசு பிலாத்துவுக்கும் பதில் அளித்தார்: நீர் சொல்லுகிறபடிதான் (26:64ன் மீதான விளக்கங்களை காணவும்). யோவான் சவிசேஷத்தின்படி, இயேசு “நீராய் இப்படிச் சொல்லுகிறீரோ? அல்லது மற்றவர்கள் என்னைக்குறித்து இப்படி

உமக்குச் சொன்னார்களோ?” என்று கூடுதலாகக் கூறிப் பின்பு, “என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல” என்று விளக்கப்படுத்தினார் (யோவான் 18:34, 36). இந்தக் கூடுதல் தகவல், இயேசு ரோமாபுரிப் பேரரசிற்கு ஒரு அச்சுறுத்தலாக இருக்கவில்லை என்று செயல்விளக்கப்படுத்திற்று. இயேசு யூதர்கள் பலரால் முன்னெதிர்நோக்கப்பட்ட இராணுவரீதியான அரசராக இருக்கவில்லை, ஆனால் அவர், அவர்களின் ஆவிக்குரிய அரசராக இருக்கவே வந்தார் (2:2; 16:16; 25:34, 40; யோவான் 1:49).

வசனம் 12. பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பரும் அவர்மேல் குற்றஞ்சாட்டுகையில், அவர் மாறுத்தரம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இது ஏசாயா 53:7ம் வசனத்தின் நிறைவேற்றமாக இருந்தது (26:62, 63ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்). லூக்கா 23:2ன் படி, யூதத்துவத் தலைவர்கள் இயேசுவின்மீது, (1) “தங்கள் இனத்தைத் தவறாக வழிநடத்தினார்,” (2) “இராயருக்கு வரிகொடுப்பதைத் தடைசெய்தார்” மற்றும் (3) “தம்மைத் தாமே கிறிஸ்துவாகிய இராஜா என்று கூறிக்கொள்கிறார்” என்ற குற்றங்களைச் சாட்டினர்.

வசனங்கள் 13, 14. இயேசு தம்மீது குற்றம் சாட்டியவர்களுக்குப் பதில் அளிக்குமாறு அவரைப் பிலாத்து தூண்ட முயற்சித்தார். அவர் இவர்கள் உன்மேல் எத்தனையோ குற்றங்களைச் சாட்டுகிறார்களே, நீ அவைகளைக் கேட்கவில்லையா? என்று கூறினார். சாதாரணமாக, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் விடுதலைபெறும் நம்பிக்கையில் தமக்கு எதிராகக் கூறப்படும் ஒவ்வொரு குற்றச்சாட்டையும் எதிர்த்துப் பேசுவார். இயேசு, பாடுகள் மற்றும் மரணம் ஆகியவற்றின் பாத்திரத்தைப் பானம்பண்ணைத் தீர்மானித்திருந்ததால், தம்மைக் குற்றமற்றவர் என்று நிரூபிக்கத் தேவையில்லாதிருந்தது. அற்பமான விவாதங்கள் பதில் அளிக்கப்படத் தகுதியானவை அல்ல என்பது உண்மையாக உள்ளது. அவர் ஒரு வார்த்தையும் மாறுத்தரமாகச் சொல்லவில்லை; அதனால் தேசாதிபதி மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டான்.

இந்த இடத்தில் பிலாத்து இயேசுவை விசாரிக்கும்படி அவரை, அந்த வேளையில் எருசலேமில் இருந்த காற்பங்கு தேசாதிபதியான ஏரோதுவிடம் அனுப்பினார் என்று லூக்கா எடுத்துரைத்தார் (லூக்கா 23:6-12). ஏரோதுவும் அவரது சேவகர்களும் தங்கள் முறைக்கு இயேசுவைச் சிறுமைப்படுத்தினர், ஆனால் அந்த காற்பங்கு தேசாதிபதி, இயேசுவுக்கு எதிராக அலுவலக ரீதியான குற்றம் சாட்ட இயலாதவராக இருந்தார். மீண்டும் ஒருமுறை இயேசு, ஏரோதுவிடம் ஒன்றும் பேசவில்லை. அவர் யோவான் ஸ்நானனின் தலையை வெட்டிச் செய்த அந்த அரசருக்கு முன்பாக முற்றிலும் அமைதியாக நின்றார். ஏரோது இயேசுவை எந்த நியாயத்தீர்ப்பும் இன்றி பிலாத்துவிடம் திருப்பி அனுப்பினார்.

ரோம விசாரணை, பாகம் 2 (27:15-31)

பிலாத்து இயேசுவை விசாரித்த பின்பு, அவரை மரண ஆக்கிணைத் தீர்ப்புக்கு உள்ளாக்கத் தாம் எந்தக் காரணத்தையும் காணவில்லை என்று யூத்தலைவர்களிடம் தகவல் தெரிவித்தார் (லூக்கா 23:13-15; யோவான் 18:38). பின்பு அவர், தீர்மானத்தை மக்கள் கைகளில் விட்டார்.

பிலாத்து முன்மொழிந்த தீர்வு (27:15-18)

¹⁵காவல்பண்ணப்பட்டவர்களில் எவனை விடுதலையாக்க வேண்டுமென்று ஜனங்கள் கேட்டுக் கொள்வார்களோ, அவனை அவர்களுக்காக விடுதலையாக்குவது பண்டிகைதோறும் தேசாதிபதிக்கு வழக்கமாயிருந்தது.

¹⁶அப்பொழுது காவல்பண்ணப்பட்டவர்களில் பரபாஸ் என்னப்பட்ட பேர்போன ஒருவன் இருந்தான்.

¹⁷பொறாமையினாலே அவரை ஒப்புக்கொடுத்தார்கள் என்று பிலாத்து அறிந்து.

¹⁸அவர்கள் கூடியிருக்கையில், அவர்களை நோக்கி: எவனை நான் உங்களுக்கு விடுதலையாக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறீர்கள்? பரபாசையோ? கிறிஸ்து என்னப்படுகிற இயேசுவையோ? என்று கேட்டான்.

வசனம் 15. பிலாத்துவின் நியாயத்தீர்ப்பைத் தருவதற்கு முன்னர், பல்கா பண்டிகையின் போது யூதர்கள் வேண்டிக்கேட்கும் எந்தக் கைதியையாவது ஆளுநர் விடுதலை செய்வது எவ்வாறு என்பது பற்றிய பழக்கத்தை மத்தேயு விளக்கப்படுத்தினார். புதிய ஏற்பாட்டிற்குப் புறம்பே இந்த நிகழ்ச்சி பற்றிய வழக்கிட இயலாத பதிவேடு ஏதும் இல்லாதிருக்கையில், மிஷ்னாவில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு வசனப்பகுதி இதைப் பற்றிய குறிப்பைத் தருகிறது. அந்த வசனப்பகுதி, “அவர்கள் சிறையில் இருந்து விடுதலை செய்வதாக வாக்களித்துள்ள ஒருவன்” சார்பாகப் பல்கா ஆட்டுக்குட்டி ஒன்று பலியிடப்படும் என்று கூறுகிறது.²¹ இருப்பினும், முதன்மையான பண்டிகைகளில் கைதிகளை விடுதலை செய்யும் பழக்கம் பழங்காலத்தில் பொதுவாக இருந்தது.²²

வசனம் 16. காவல்பண்ணப்பட்டவர்களில் பரபாஸ் என்னப்பட்ட பேர்போன ஒருவன் இருந்தான். அவனது பெயர் “அப்பாவின் மகன்” (*bar-Abba*)²³ அல்லது “தகப்பனின் மகன்” (*bar-abba*)²⁴ என்று அர்த்தப்படக் கூடும். இது “போதகரின் மகன்” (*bar-rabban*), என்று அர்த்தப்படலாம் என்றகூடச் சிலர் நினைத்துள்ளனர், ஆனால் அது ஒரு நீட்சியாகக் காணப்படுகிறது. பேர்போன என்பதற்கான (*epistemos*) கிரேக்க வார்த்தை “கையெழுத்திடப்பட்ட” அல்லது “அடையாளம் குறிக்கப்பட்ட” என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. இது “குறிப்பிடத்தக்க” அல்லது “பெயர்பெற்ற” (ரோமர் 16:7) ஒருவருக்கு நேர்மறையான கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட முடியும். இவ்வார்த்தை இங்கு பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது போன்று “கெட்டபெயரெடுத்த” அல்லது “அபகீர்த்தியான” ஒருவருக்கு எதிர்மறையான கருத்திலும் பயன்படுத்தப்பட முடியும். பரபாஸ், எருசலேமில் நடந்த ஒரு கலகத்தில் பங்கேற்று கொலைசெய்தவன் என்று நன்கு அறியப்பட்டிருந்தான் (மாற்கு 15:7; லூக்கா 23:19; யோவான் 18:40).

வசனம் 17. இயேசு எந்தக் குற்றமும் செய்திருப்பார் என்று பிலாத்து நம்பவில்லை, யூதத் தலைவர்கள் பொறாமையினால் அவரை ஒப்புக்கொடுத்தனர் என்று அவர் உணர்ந்தறிந்தார்.²⁵ அவரை விடுதலை செய்வதே பிலாத்துவின் விருப்பமாக இருந்தது (லூக்கா 23:20). இயேசு மற்றும்

பரபாஸ் ஆகிய இருவரில் ஒருவரைத் தேர்ந்து கொள்ளும்படியான தேர்வை எதிர்கொள்ளும்போது, மக்கள் இயேசுவை விடுதலை செய்யத் தேர்ந்து கொள்வார்கள் என்று அவர் நினைத்தார் என்பது தெளிவு. இந்தத் தேர்வை அளித்ததன் மூலம் பிலாத்து இந்த விஷயத்தில் எந்தப் பொறுப்பில் இருந்தும் தம்மை விடுவித்துக் கொள்ளவும், அதே வேளையில் சமாதானத்தைக் காக்கவும் முயற்சி செய்தார்.

வசனம் 18. அவர்கள் [மக்கள்] கூடியிருக்கையில், அவர்களிடத்தில் ஆளுநர், எவனை நான் உங்களுக்கு விடுதலையாக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறீர்கள்? பரபாசையோ? கிறிஸ்து என்னப்படுகிற இயேசுவையோ? என்று கேட்டார். பிலாத்து இயேசுவை விடுவிக்கும்படி வேண்டுகோள் விடுத்தது, (இயேசு சமாதானம் நிறைந்த, நீதியான மனிதர்) மற்றும் பரபாஸ் (கலகத்தைத் தூண்டுபவன், கொலைகாரன் மற்றும் திருடன்) ஆகிய இருவரில் ஒருவரைத் தேர்ந்துகொள்ளும் வாய்ப்பை யூதர்களுக்குக் கொடுத்தார்.

சில பழங்காலக் கையெழுத்துப் பிரதிகள், இந்தக் கைதியை “இயேசு பரபாஸ்” என்று அழைக்கின்றன, இது நேரெதிர்க் கருத்தை முக்கியத்துவப் படுத்துகிறது (காண்க TEV; NEB; NRSV; CEV). சாராம்சத்தில் பிலாத்து, “நீங்கள் எந்த இயேசுவை (“மீட்பரை”) விரும்புகிறீர்கள்? இயேசு பரபாலையா அல்லது இயேசு கிறிஸ்துவையா?” என்றே கேட்டார். R. T. France அவர்கள், “ஏற்கனவே வேதவசனத்தில் இல்லாத பட்சத்தில் கிறிஸ்தவ வேத எழுத்தாளர்கள் பரபாலுக்கு இயேசு என்ற பெயரைக் கூட்டிச் சேர்த்தல் என்பதைக் கற்பனை செய்தல் கடினமாகும், ஆனால் அவர்கள் அதை கடந்து செல்லுதல் புரிந்துகொள்ள சலபமாக உள்ளது ... , குறிப்பாக வேறு எந்த சுவிசேஷங்களிலும் இவ்வளவு முதற்பெயர் குறிப்பிடப்படுவதில்லை” என்று விவாதித்தார்.²⁶ Bruce M. Metzger அவர்கள், கிறிஸ்துவின் மீதுள்ள பயபக்தியின் நிமித்தம், பரபாலின் பெயரில் இருந்து “இயேசு” என்பது விடப்பட்டது என்று கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.²⁷

மக்கள் கூட்டத்தின் கூக்குரல் (27:19-23)

¹⁹ அவன் நியாயசனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கையில், அவனுடைய மனைவி அவனிடத்தில் ஆளுநாப்பி: நீர் அந்த நீதிமாணை ஒன்றும் செய்யவேண்டாம்; அவர் நிமித்தம் இன்றைக்குச் சொப்பனத்தில் வெகு பாடுபட்டேன் என்று சொல்லச் சொன்னான்.

²⁰ பரபாசை விட்டுவிடக் கேட்டுக்கொள்ளவும், இயேசுவைக் கொலைசெய்விக்கவும் பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பரும் ஜனங்களை ஏறிவிட்டார்கள்.

²¹ தேசாதிபதி ஜனங்களை நோக்கி: இவ்விருவரில் எவனை நான் உங்களுக்கு விடுதலையாக்கவேண்டும் என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள்: பரபாசை என்றார்கள்.

²² பிலாத்து அவர்களை நோக்கி: அப்படியானால், கிறிஸ்து என்னப்பட்ட இயேசுவை நான் என்னசெய்யவேண்டும் என்று கேட்டான். அவனைச் சிலுவையில் அறையவேண்டும் என்று எல்லாரும் சொன்னார்கள்.

²³ தேசாதிபதியோ: ஏன் என்ன பொல்லாப்புச் செய்தான் என்றான்.

அதற்கு அவர்கள்: அவனைச் சிலுவையில் அறைய வேண்டும் என்று அதிகமதி கமாய்க் கூக்குரலிட்டுச் சொன்னார்கள்.

வசனம் 19. மக்கள் கூட்டத்திடம் பிலாத்து பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அவர் நியாயாசனத்தில் (*bēma*). உட்கார்ந்திருந்தார். “இது சட்டப்பூர்வமான தீர்ப்புகள் தருவதற்கான நீதிபதியின் அலுவலகரீதியான இருக்கையாக இருந்தது, இது திறந்த வெளியில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது (இவ்வசனம் நடபடிகள் 18:12, 16-17, 25:17).”²⁸ பிலாத்து நியாயாதிபதியாகச் செயல்படுகையில், அவனுடைய மனைவி ஒரு செய்தியுடன் அவனிடத்தில் ஆளனுப்பினாள். அவள் இதை மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதியிராவிட்டால், இப்படிப்பட்ட அறிவுறுத்தல் நடக்கையில் ஈடுபட்டிருக்க மாட்டாள். அவருக்கு அவள், நீர் அந்த நீதிமானை ஒன்றும் செய்யவேண்டாம்; அவர் நிமித்தம் இன்றைக்குச் சொப்பனத்தில் வெகு பாடுபட்டேன் என்று அறிவுரை கூறினாள்.

“நீதிமான்” என்ற சொற்றொடரைக் கொண்டு பிலாத்துவின் மனைவி, உணர்த்த விரும்பியது என்ன என்பது தெளிவற்றதாக உள்ளது. “நீதிமான்” என்பதற்கான (*dikaïos*) கிரேக்க வார்த்தை, “குற்றமறியாதவர்” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும் (NIV; NRSV; NLT).²⁹ ஒருவேளை அவள், இயேசு எந்தக் குற்றமும் செய்திருக்கவில்லை - எனவே அவர் தண்டிக்கப்படப் பாத்திரர் அல்ல - என்று மாத்திரம் அர்த்தப்படுத்தி இருக்கலாம். இருப்பினும் *dikaïos* என்ற சொற்றொடரைக் கிறிஸ்துவுக்குப் பயன்படுத்தும்போது, இது மிகவும் ஆழமான அர்த்தம் கொண்டிருக்கக் கூடும். இது புதிய ஏற்பாட்டில் தொடர்ந்துவரும் மற்ற புத்தகங்களில் அவரது பாவமற்ற இயல்பை விளக்கப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் “நீதிமான்” என்ற வார்த்தை மேசியாத்துவப் பட்டப்பெயர்களில் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது (நடபடிகள் 3:14; 7:52; 1 யோவான் 2:1).

பிலாத்துவின் மனைவியை வெகுபாடுபடுத்திய கனவின் தோற்றம் பற்றி மத்தேயு எடுத்துரைக்கவில்லை. அது, மத்தேயு சவிசேஷத்தின் தொடக்கத்தில் யோசேப்புக்கு ஏற்பட்ட கனவுகளைப் போல (1:20; 2:12, 13, 19, 22), தேவனிடத்தில் இருந்து வந்திருக்கலாம். CEV வேதாகமம் அவளது கூற்றை, “அவர்நிமித்தமாக நான் இரவின் பயங்கர சொப்பனங்கண்டேன்” என்று தரவழைக்கிறது. அவளது கனவுகள் இரவு வேளையில் (“கடந்த இரவில்”; NASB) அல்லது அன்று காலை வேளையில் (“இன்றைக்கு”; NIV) எப்போது ஏற்பட்டிருந்தாலும், அதை அவள் தனது கணவருக்குக் கூற வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கவில்லை.

பாரம்பரியத்தின்படி, பிலாத்துவின் மனைவி, “புரோக்லா” அல்லது “கிலவுதியா புரோகுலா” என்ற பெயர் கொண்டிருந்தாள். இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட பின்பு இவள் கிறிஸ்துவத்திற்கு மனம் மாற்றப்பட்டாள் என்பது உட்பட, இந்தப் பெண்ணைச் சுற்றி ஏராளமான வரலாறுகள் உள்ளன. கோப்டிக் சபையானது இவளது நினைவை கனம்செய்கிறது, மற்றும் கிரேக்க ஆர்த்தொடக்ஸ் சபை இவளது பெயரைத் தனது புனிதர்களின் பட்டியலில் உள்ளடக்குகிறது. மத்தேயு சவிசேஷத்தில் எழுதியுள்ளதற்கு அப்பால், இவளைக் குறித்து மிகச்சிறிய அளவு விஷயமே உறுதியாக உள்ளது.

வசனம் 20. விசாரணை செயல்நிகழ்வுகள் சுருக்கமாக

இடைமறிக்கப்படுகையில், யூதத்தலைவர்கள், பரபாசை விட்டுவிடக் கேட்டுக்கொள்ளவும், இயேசுவைக் கொலைசெய்விக்கவும் பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பரும் ஜனங்களை ஏவிவிட்டார்கள் என்பது நிச்சயம். ஐந்து நாட்களுக்கு முன்பு இயேசு எருசலேமுக்குள் நுழைகையில் அவரை “தாவிதின் குமாரன்” என்று துதித்த கலிலேய யூதர்களில் சிலரும் அந்த மக்கள் கூட்டத்தில் இருந்தனர். இருப்பினும் பலர் எருசலேமில் இருந்த மக்களாகவும் இயேசுவுடன் நெருங்கி பிணைப்பு கொண்டிருந்தவர்களாக இருந்தனர் (21:9-11ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்).

வசனம் 21. பிலாத்து தமது மனைவியின் வார்த்தைகள் தமது மனச் சாட்சியைக் கலக்கிய நிலையில், தாம் - பரபாலையா அல்லது இயேசுவையா - எந்தக் கைதியை விடுவீக்க வேண்டும் என்ற அவரது கேள்விக்குத் திரும்பினார். இவ்விரு மனிதர்களில் ஒருவரைத் தேர்ந்துகொள்ளும் அளிப்பு தரப்பட்ட நிலையில் மக்கள் இயேசுவையே தேர்ந்து கொள்வார்கள் என்று அவர் நினைத்தார். அவர்கள், பரபாசை என்று பதில் அளித்தபோது, அவர் அதிர்ச்சி அடைந்திருந்தார் என்பதில் ஐயமில்லை.

பரபால் என்பவன் கெட்டபெயர் எடுத்த கலக்காரனாக இருந்தான் (27:16; மாற்கு 15:7; லூக்கா 23:19; யோவான் 18:40). யூதர்களில் சிலர் பரபாலை வெறுத்து அவனுக்குப் பயந்திருந்தாலும், மற்றவர்கள் அவனை போற்றத் தக்கவன் ஆக்கியிருந்தனர். இப்படிப்பட்ட மனிதர்கள், செல்வந்தர்களான யூதர்களிடத்தில் பொருள்களைக் களவாடி, ரோம அரசுக்குப் பிரச்சனை ஏற்படக் காரணமாக இருந்ததால், பொது மக்கள் மத்தியில் அடிக்கடி பிரபலமாக இருந்தனர். இயேசுவைப் போலின்றி பரபால் ரோமர்களுக்கு எதிராகப் போரிட விருப்பம் கொண்டிருந்தபடியால் அவர்கள் பரபாலைத் தேர்ந்துகொள்ளுதல் என்பது சாத்தியக்கூறான விஷயமாக இருந்தது. இதற்கு நேர் மாறாக, அரசியல் நிறுவன அமைப்பைத் தூக்கியெறிவதற்காகப் படையை எழுப்பும் விருப்பங்கள் எதையும் தாம் கொண்டிருந்ததில்லை என்பதை இயேசு தெளிவாக்கி இருந்தார்.³⁰ பரபால் “இராபின் ஹூட்” வகையிலான பொதுமக்களின் கதாநாயகன்” என்று விவரிக்கப்பட்டுள்ளான்.³¹

யூதத்தலைவர்களில் பலர் அதே நிலை தொடர்வதை ஆதரிக்கும் நிலையில் இருந்ததால், அவர்கள் பரபாலை ஆதரித்திருக்க மாட்டார்கள். ரோம அரசைத் தூக்கியெறிய முயற்சி செய்தல் என்பது அவர்களின் அதிகாரத் தகுதிகளுக்கு இடர்பாடு ஏற்படுத்துவதாக இருக்குமே (காண்க யோவான் 11:47-53). இருந்தபோதிலும், இந்தத் தலைவர்கள், இயேசுவை அழித்துப் போடுவதற்காக, மக்களின் இனவெராக்கியத்தைப் பயன்படுத்தவும், பரபாலை மதிக்கவும் விருப்பமாயிருந்தனர். இந்தத் தலைவர்களின் மனங்களில், பரபாலை விடுவித்தல் என்பது இரு தீமைகளில் குறைவானதாக இருந்தது.

வசனம் 22. மக்கள் கூட்டத்திடமிடிலாத்து அடுத்தபடியாக, அப்படியானால், கிறிஸ்து என்னப்பட்ட இயேசுவை நான் என்னசெய்யவேண்டும்? என்று கேட்டார். ஒருவேளை அவர், கிறிஸ்துவை இயேசு பரபால் என்பவரில் இருந்து வித்தியாசப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அவருக்கு “கிறிஸ்து” என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தி இருக்கலாம் (27:17ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்). மக்களுக்கு, இயேசுவைப் பற்றிய அவர்களின் முந்தின மதிப்பீட்டை நினைவுபடுத்த அவர் விரும்பினார் என்பது இன்னொரு சாத்தியக்கூறாக

உள்ளது. அவர்களில் பலர், அவரை மேசியா (“யூதர்களில் இராஜா”; மாற்கு 15:12) என்று கருதியிருந்தனர், ஆனால் இப்போது அவரை, தீர்ப்பிடப்பட்ட குற்றவாளி ஒருவனுக்குப் பதிலாகப் பரிவர்த்தனை செய்தனர்.

எவ்விதத் தயக்கமும் இன்றி, அவனைச் சிலுவையில் அறையவேண்டும் என்று எல்லாரும் சொன்னார்கள். அவர்கள் தங்கள் தீர்மானத்தில் ஒருமனப்பட்டிருந்தனர், அவர்கள் இயேசுவுக்கு மரண தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று கூறினர். பயன்படுத்தப்படவிருந்த தண்டனையின் கொடுமான வகையானது பொதுவாக, குற்றவாளிகளுக்கும் அடிமைகளுக்கும் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது. அது சபிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டிருந்த மரணமாக இருந்தது (உபாகமம் 21:23; கலாத்தியர் 3:13).

வசனம் 23. பிலாத்து, ஏன் என்ன பொல்லாப்புச் செய்தான்? என்று பதில்கள்வி கேட்டார். அவர் இயேசுவை விசாரித்து அவர் எந்தக் குற்றமும் செய்திராதவர் என்று கண்டிருந்தார் (லூக்கா 23:4, 14) மேலும், இயேசு “நீதிமானாக” (27:19) இருந்தபடியால் அவரைக் குறித்து ஒன்றும் செய்துவிட வேண்டாம் என்று அவருக்கு அவரது மனைவி அறிவுறுத்தியிருந்தாள்.

மக்கள் கூட்டம் பிலாத்துவின் கேள்வியைப் புறக்கணித்தது. அவனைச் சிலுவையில் அறைய வேண்டும் என்று அதிகமதிகமாய்க் கூக்குரலிட்டுச் சொன்னார்கள். யூதத்தலைவர்களால் ஆட்டுவிக்கப்பட்ட நிலையில் அவர்கள், தங்கள் சிந்தனையை மாற்ற ரோம ஆளுநரை அனுமதிக்க மாட்டார்கள்.

மக்களுக்குப் பிலாத்து இணங்குதல் (27:24-26)

²⁴கலகம் அதிகமாகிறதேயல்லாமல் தன் பிரயத்தனத்தினாலே பிரயோஜனமில்லையென்று பிலாத்து கண்டு, தண்ணீரை அள்ளி, ஜனங்களுக்கு முன்பாகக் கைகளைக் கழுவி: இந்த நீதிமானுடைய இரத்தப்பழிக்கு நான் குற்றமற்றவன், நீங்களே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்றான்.

²⁵அதற்கு ஜனங்களெல்லாரும்: இவனுடைய இரத்தப்பழி எங்கள் மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள்மேலும் இருப்பதாக என்று சொன்னார்கள்.

²⁶அப்பொழுது, அவன் பரபாசை அவர்களுக்கு விடுதலையாக்கி, இயேசுவையோ வாரினால் அடிப்பித்து, சிலுவையில் அறையும்படிக்கு ஒப்புக்கொடுத்தான்.

வசனம் 24. மக்கள் கூட்டத்தில் தாம் கூறுவது எடுபட வில்லை என்று பிலாத்து உணர்ந்தறிந்தார்; அதற்குப்பதிலாக கலகம் அதிகமாகியது. கடந்த காலத்தில் அவர், யூதர்கள் மத்தியில் கலகங்கள் மற்றும் போராட்டங்களை அனுபவித்திருந்தார், அவைகள் வழக்கமாக அவரது கொள்கைகளுக்கு பதில் செய்கைகளாக இருந்தன (27:2ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்). அவரது பணிப்பொறுப்பின் இந்த நிலையில், தலைமைத்துவத்தின் தமது தகுதி நிலைக்கு இடர்பாடு ஏற்படுத்தும், அவசியமற்ற கலவரங்களைத் தவிர்க்கவே அவர் விரும்பினார். ரோம அரசால் நியமிக்கப் பட்டவர் என்ற வகையில், சமாதானத்தைப் பாதுகாத்தல் என்பது அவரது பொறுப்பாக இருந்தது. ஆகவே, அரசியல்நீதியாகச் சரியானது எதுவோ அதையே அவர் செய்தார்: அரசுநீதியான எந்தப் பொறுப்பில் இருந்தும் தம்மை நீங்கலாக்கிக் கொண்ட அதே

வேளையில் அவர் மக்கள் கூட்டத்தின் விருப்பத்தை அங்கீகரித்தார்.

தண்ணீரை அள்ளி, ஜனங்களுக்கு முன்பாகக் கைகளைக் கழுவி: இந்த நீதிமானுடைய இரத்தப்பழிக்கு நான் குற்றமற்றவன், நீங்களே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்றான். ஒருவர் தமது குற்றமற்ற தன்மையை அறிவிப்பதற்குக் கைகளை வெளிப்படையாகக் கழுவுதல் என்பது பழங்காலப் பழக்கவழக்கமாக இருந்தது (உபாகமம் 21:6-9; யோபு 9:30; சங்கீதம் 26:6; 73:13; எரேமியா 2:22). “மக்கள் கூட்டத்திற்கு, நீங்களே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று கூறியதன் மூலம் பிலாத்து, இயேசுவின் மரணத்திற்கான பொறுப்பை யூதர்கள் மீது போட்டார். இந்த அதிகாரத்தின் முற்பகுதியில் யூதத் தலைவர்கள், யூதாஸூக்கான தங்கள் பதிலில் இதே மொழிநடையைப் பயன்படுத்தி யிருந்தனர் (27:4).

வசனம் 25. மக்கள் பிலாத்துவின் சைகையினால் அசைக்கப்படவில்லை மற்றும் அவர்கள், இவனுடைய இரத்தப்பழி எங்கள்மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள்மேலும் இருப்பதாக என்று கூவினர்.³² பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோர்களின் பாவங்களுக்காக இந்த வாழ்வில் பழியேற்றல் என்பது சில வேளைகளில் பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படுகிறது (யோசுவா 7:24; எரேமியா 26:15; புலம்பல் 5:7). இருப்பினும், ஒவ்வொரு நபரும் தமது சொந்த செயல்களுக்குத் தாமே பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று மற்ற வசனப் பகுதிகள் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன (எசேக்கியேல் 18). நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் நமது சொந்த செயல்களுக்கு நாம் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும், அதுவே இனிவரும் வாழ்வில் நமது அடைவிடத்தைத் தீர்மானிக்கும் (ரோமர் 2:5-11; 2 கொரிந்தியர் 5:10).

மக்களில் சிலர், நூற்றாண்டுகளினூடே யூதர்களைத் துன்புறுத்தியதை நியாயப்படுத்துவதற்கு, யூதர்களின் குற்றம் பற்றி இந்த வசனப்பகுதியைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பது தெளிவு. இருப்பினும், வியோன் மோர்ஸ் அவர்கள் “சுட்டத்திற்கு அடங்காத கும்பலினால் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சிந்தனையற்ற யூகம் என்பதற்கு அதிகமானதாக இது இருப்பதில்லை” என்று கூறியுள்ளது கவனிக்கப்பட வேண்டும்.³³ இந்த மக்கள் செய்த பொல்லாங்கான செயலுக்குத் தங்கள் மக்களினத்தை மறைமுகமாக உட்படுத்த இவர்கள் அதிகாரம் எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை. மற்றும் இவர்கள் யூதமக்களின் எதிர்கால சந்ததியாரைத் தண்டிக்கும்படி தேவனைக் கட்டாயப்படுத்த முடியாது இருந்தனர். இயேசுவும் அவரது அப்போஸ்தலர்கள் யாவரும் யூதர்களாக இருந்தனர் என்பதை ஒருவர் தமது சிந்தையில் கொண்டிருக்க வேண்டும். இத்துடன் கூடுதலாக, எருசலேமில் இருந்த தொடக்ககால சபையில் இருந்த யாவரும் யூதர்களே.

வசனம் 26. மக்கள் கூட்டம் இயேசுவிற்குத் தங்கள் எதிர்ப்பில் விடாப்படியாக இருந்தபோது, பிலாத்து பரபாளை அவர்களுக்கு விடுதலையாக்கினார். குற்றம் செய்த இந்தக் குற்றவாளி, குற்றமில்லாத இயேசுவுக்குப் பதிலாகப் பரிவார்த்தனை செய்யப்பட்டான். பரபாஸ் தான் விடுதலையான பின்பு என்ன செய்தான் என்பது பற்றி வேதவசனங்கள் மௌனம் காக்கின்றன.

இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பாகப் பிலாத்து, அவரை வாரினால் அடிப்பிக்க (*phragelloō*). ஒப்புக்கொடுத்தார். லூக்கா 23:16,

22ன்படி, முன்னதாகப் பிலாத்து, யூதர்களைச் சமாதானப் படுத்துவதற்காக இயேசுவை சவுக்கினால் அடித்துத் தண்டிக்கலாம் என்று கருத்துத் தெரிவித்திருந்தார்; அதற்குப் பிறகு அவரை விடுதலையாக்க விருப்பமாய் இருந்தான். இருப்பினும் அவனுடைய கருத்துக்கள் செவிடான காதுகளிலேயே விழுந்தன; யூத்தலைவர்களும் மக்கள் கூட்டத்தினரும் இயேசுவின் மரணத்திற்குக் குறைவான எந்த தண்டனையிலும் திருப்தி அடையாதிருந்தனர். இங்கு இயேசு அனுபவித்த சவுக்கடி என்பது சிலுவைக்கு ஒரு முன்னுரையாக இருத்தலை நோக்கங்கொண்டிருந்தது. சிலுவையில் அறையும்படி ஆக்கினைத் தீர்ப்பிடப்பட்டவர்களுக்கு, சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்னர் சவுக்கடி தருவது - இது குற்றத்தைக் தடைசெய்யும் அச்சுறுத்தல் நடவடிக்கையாகவும் செயல்பட்டது - பொதுவானதாக இருந்தது.³⁴

சிலுவையில் அறைவதற்கு முன்னர் சவுக்கினால் அடித்தல் என்பது மிகவும் கடுமையான வகையாக இருந்தது. ரோமர்கள் உலோகத் துண்டுகள் அல்லது எலும்புத் துண்டுகள் தைக்கப்பட்ட “flagellum,” என்று அழைக்கப்பட்ட தோல்வார் ஒன்றை இதற்குப் பயன்படுத்தினர்.³⁵ இதனால் அடிக்கப்படும் அடிகள், ஆக்கினைத் தீர்ப்புப் பெற்றவரின் மாம்சத்தை வெட்டி, அடிக்கடி அவரின் எலும்புகளும் உள் உறுப்புக்களும் வெளித்தெரியப்பண்ணும்.³⁶ சவுக்கடி என்பது, ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர் சிலுவைக்கு கூட்டிப்போகப்படும் முன்னர் கொல்லப்படும் அளவுக்கு மிகவும் மிருகத்தனமானதாக இருக்கும்.³⁷

இயேசு சவுக்கினால் அடிக்கப்பட்ட பின்பு அவரைச் சிலுவையில் அறையப்படும்படிக்கு, ரோமப் போர்ச்சேவகர்களிடம் பிலாத்து ஒப்புவித்தார், இது யூத்தலைவர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றியது.

போர்ச்சேவகர்கள் ஏளனம் செய்தல் (27:27-31)

²⁷ அப்பொழுது, தேசாதிபதியின் போர்ச்சேவகர் இயேசுவைத் தேசாதிபதியின் அரமனையிலே கொண்டுபோய், போர்ச்சேவகரின் கூட்டம் முழுவதையும் அவரிடத்தில் கூடிவரச்செய்து,

²⁸ அவர் வஸ்திரங்களைக் கழற்றி, சிவப்பான மேலங்கியை அவருக்கு உடுத்தி,

²⁹ முள்ளுகளால் ஒரு முடியைப்பின்னி, அவர் சிரசின்மேல் வைத்து, அவர் வலதுகையில் ஒரு கோலைக் கொடுத்து, அவர் முன்பாக முழங்காற்படியிட்டு: யூதருடைய ராஜாவே, வாழ்க என்று அவரைப் பரியாசம்பண்ணி,

³⁰ அவர்மேல் துப்பி, அந்தக் கோலை எடுத்து, அவரைச் சிரசில் அடித்தார்கள்.

³¹ அவரைப் பரியாசம்பண்ணினபின்பு, அவருக்கு உடுத்தின மேலங்கியைக்கழற்றி, அவருடைய வஸ்திரங்களை அவருக்கு உடுத்தி, அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி கொண்டுபோனார்கள்.

வசனம் 27. இயேசு சவுக்கினால் அடிக்கப்பட்ட பின்பு, தேசாதிபதியின் போர்ச்சேவகர் இயேசுவைத் தேசாதிபதியின் அரமனையில் கொண்டுபோய் விட்டனர். முன்னதாக இயேசு ஆளுநரின் தங்குமிடம் இருந்த அரண்மனையின்

உட்புறத்தில் விசாரிக்கப்பட்டிருந்தார் (27:11; யோவான் 18:28). இந்த வேளையில் அவர் போர்ச்சேவகர்களால் சிறுமைப்படுத்தப்பட்ட இடமாக அது இருந்தது.

600 மனிதர்கள் கொண்ட ரோமானிய போர்ச்சேவகரின் கூட்டம் முழுவதும் கிறிஸ்துவை ஏனனம் செய்ய அல்லது அதைக் கவனிக்க ஒன்றுகூடியிருக்கலாம். இருப்பினும் “போர்ச்சேவகரின் கூட்டம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (*speira*), கிரேக்கச் சொற்றொடர், 200 ஆண்கள் கொண்ட கூட்டத்தைக் குறிப்பிடும் “maniple,” என்றும் பழங்கால இலக்கியத்தில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது.³⁸ இங்கு இந்தப் பிந்திய அலகு இருந்திருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது. Cohort அல்லது maniple, என்பதில் எது இருந்தாலும், அரண்மனையில் உள்ளே இருந்த இராணுவ வீரர் தங்கும் இடத்தில் இராணுவ அலகு கூடியிருந்தது; இந்த மனிதர்கள் “ஆளுநரின் போர்ச்சேவர்களாக” இருந்தனர்.

வசனம் 28. போர்வீரர்கள் இயேசுவை ஏனனம் செய்ய, அவருக்கு எதிராக - அவர் “யூதர்களின் இராஜாவாக” இருந்தார் என்ற (27:11) - குற்றச்சாட்டைப் பயன்படுத்தினர். முதலாவது அவர்கள் அவர் வல்திரங்களைக் கழற்றினர் மற்றும் சிவப்பான மேலங்கியை அவருக்கு உடுத்தினர், இதை அவரது கிழிக்கப்பட்ட, இரத்தம் வடியும் முதுகில் உடுத்துவித்தனர். இந்த அங்கி (*chlamus*) ஒரு பழைய அங்கியாக, போர்வீரர்களில் ஒருவருடையதாக இருந்திருக்கலாம்.³⁹ அது “இரத்தச் சிவப்பாக” (*kokkinos*) அல்லது “சிகப்பு” நிறமாக இருந்தது, “இது ... ஷெல்மீன்கள் என்பவற்றிலிருந்து இறக்கப்பட்ட சாயம் பூசப்பட்டதும் மேல்தட்டு வர்க்கத்தினர் உடுத்துவதுமான விலையுயர்ந்த ‘இரத்தாம்பர’ உடைகளுக்கு நேரெதிராக மலிவான சாயம் பூசியதாக இருந்தது.”⁴⁰ இந்த நிறமானது இயேசு ராஜரீக இரத்தாம்பர உடை உடுத்தியவர் போல் தோன்றும் வண்ணமாக, அவரை ஏனனம் செய்ய ஏதுவானதாக இருந்தது. இந்தக் கருத்தில் இன்னும் அதிகம் பொதுவாகக் கூறும் மாறாக, “சிவப்பான மேலங்கியை அவருக்கு உடுத்தினர்” என்று கூறினார் (மாற்கு 15:17).

வசனங்கள் 29, 30. போர்வீரர்கள் முள்ளுகளால் ஒரு முடியைப்பின்னி, அவர் சிரசின்மேல் வைத்தனர். முடி என்பதற்கான (*stephanos*) கிரேக்க வார்த்தை, வெற்றியின் கிரீடத்தை அடிக்கடி குறிப்பிடுவதாக உள்ளது, ஆனால் இங்கு இது ஆட்சியாளரின் கிரீடத்தை (*diadēma*). குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இயேசு, பொன்னால் ஆன சுடரொளி வீசும் கிரீடத்தை அணிவதற்குப்பதில் முள்ளுகளினால் ஆன கீழ்த்தரமான கிரீடத்தை அணிந்தார். அவர்கள் அந்த முள்ளுகளை அவரது மண்டை ஓட்டில் குத்தி அதிக வலிதரும்படி அழுத்தியிருக்கலாம். இந்த நடத்தையானது அவரைச் சித்திரவதை செய்ய அவர்கள் பயன்படுத்திய மற்ற வகைகளுடன் சீர்பொருத்தமாக இருந்தது. முள்கிரீடத்தின் முட்கள், பழங்கால நாணயங்கள் சிலவற்றில் சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளது போன்று, பேரரசர்களால் அணியப்பட்ட கிரீடங்களில் ஒளிக்கதிர்கள் போன்று காட்சியளித்திருக்கவும் வாய்ப்பு உள்ளது. ஒளிக்கதிர்வீசும் கிரீடம் அதை அணிபவரின் தெய்வீகத்தைக் குறிப்பிட்டது.⁴¹

அவர்கள் அவர் வலதுகையில் ஒரு கோலையும் கொடுத்தனர். வலது கை என்பது, செங்கோலைப் போன்று வல்லமை மற்றும் அதிகாரம் ஆகியவற்றின்

அடையாளத்துவமாக இருந்தது. “நாணல் கோல்” (kalamos) என்பது காற்றில் அசைந்தாடுவதாகவும் சலபமாக முறிவதாகவும் உள்ளது (11:7; 12:20). இப்படிப்பட்ட பலவீனமான செங்கோல் என்பது பலத்த கிளைகளினால் (எசேக்கியேல் 19:11, 14) அல்லது இரும்பினால் (சங்கீதம் 2:9; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:27; 12:5) செய்யப்பட்ட செங்கோலுக்கு நேர் எதிரானதாக உள்ளது. நாணலினால் ஆன செங்கோலைப் பயன்படுத்தியதன் மூலம் போர்சேவர்கள், இயேசுவை ஏளனம் செய்து, அவர் பலவீனமானவர் என்று மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்டனர். அவரது படைகளும் அவர்களின் ஆயுதங்களும் எங்கே? அவரது ஊழியக்காரர்களும் அவருக்கு விசுவாசமான குடிமக்களும் எங்கே? இராஜரீக அரியணை கொண்ட அவரது அரண்மனை எங்கே? இயேசு யூதர்களின் இராஜா என்று உரிமைகோருவானது அதை ஆதரிக்க இயல்பான சாட்சியம் இல்லாததாகக் காணப்பட்டது.

அவருக்கு இராஜரீக உடைகளை உடுத்திய பின்பு, இந்தக் கொடுமான மனிதர்கள், அவர் முன்பாக முழங்காற்படியிட்டு: யூதருடைய ராஜாவே, வாழ்க! என்று அவரைப் பரியாசம்பண்ணினார். ஃபிரான்ஸ் அவர்கள், “யூதருடைய ராஜாவே, வாழ்க! என்பது, இராயர் வாழ்க! என்ற முறைப்படியான வாழ்த்தினைக் கேலி செய்யும் நோக்கம்கூடக் கொண்டிருக்கலாம்” என்று விளக்கம் அளித்தார்.⁴² ஒருவேளை அவர்கள் தங்கள் சொந்தப் பேரரசரை வாழ்த்துவது போன்று இயேசுவை வாழ்த்துவதாக நடித்திருப்பார்கள்.

யூதத்தலைவர்கள் செய்திருந்தது போன்றே (26:67), போர்வீரர்கள் இயேசுவின் மேல் துப்பினர். மேலும் அவர்கள் அவருக்குச் செங்கோலாகக் கொடுத்திருந்த கோலை எடுத்து அவரைச் சிரசில் அடித்தார்கள்.

வசனம் 31. அவரைப் பரியாசம்பண்ணினபின்பு, அவருக்கு உடுத்தின மேலங்கியைக் கழற்றி, அவருடைய வஸ்திரங்களை அவருக்கு உடுத்தினார். அவரது தலையின் மீதிருந்த கிரீடமும் அகற்றப் பட்டிருக்கலாம். ரோம்போர்சேவகர்கள் அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி கொண்டுபோனார்கள். இயேசுவை சவுக்கினால் அடித்தல், ஏளனம் செய்தல் மற்றும் சிலுவையில் அறைதல் ஆகியவை, அவரைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்களின் நிறைவேற்றமாகச் செய்யப்பட்டன, இவைகள் தேவனுடைய முன்தீர்மானிக்கப்பட்ட திட்டத்தின் பகுதியாக இருந்ததை இவை செயல்விளக்கப்படுத்தின (20:19). போர்வீரர்களைப் பொறுத்த மட்டில் இது அவர்கள் வேலையின் இன்னொரு நாளாக மாத்திரமே இருந்தது. அவர்கள் இயேசுவுக்கு முன்னதாக, எண்ணற்ற யூதர்களைச் சித்தரவதை செய்து மரணத்தண்டனை நிறைவேற்றியிருந்தனர், மற்றும் அவர்கள் அவருக்குப் பின்னதாகவும் இதையே பல யூதர்களுக்குச் செய்யவிருந்தனர்.

இயேசு அரண்மனையை விட்டு வெளியே கூட்டிவரப்படுகையில், அனேகமாக அவரது கழுத்தைச் சுற்றி “யூதர்களின் இராஜாவான நசரேயனாகிய இயேசு” என்ற பெயர்ப்பட்டி கட்டப்பட்டு இருக்கலாம் (27:37; மாற்கு 15:26; லூக்கா 23:38; யோவான் 19:19). போர்வீரர்கள் அவரைத் தெருக்களில் ஊர்வலமாகக் கூட்டிச் சென்றனர், அப்போது அவர் தாம் மரிக்கவிருந்த சிலுவையைச் சுமந்து சென்றார். பெயர்ப்பட்டி அவரது கழுத்தைச் சுற்றி இருந்திராவிட்டாலும், அது அவருக்கு முன்பாக நடந்த ரோமப் போர்சேவர்களில் ஒருவரால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கும்.⁴³ இந்தப்

பெயர்ப்பட்டியில் கூடுதலான வார்த்தைகள் எழுதப்பட்டு அவரது தலைக்கு மேலாக ஆணியடித்துக் காட்சிப்பொருளாக்கப் பட்டிருக்கும். இது எபிரெயு, கிரேக்கு, லத்தின், மொழிகளில் எழுதப்பட்டிருப்பதைப் பிலாத்து உறுதி செய்தார், இதன்மூலம் சிலுவைக் காட்சியைக் கடந்து செல்பவர்கள் யாவரும் அதை வாசிக்க முடிந்திருந்தது (யோவான் 19:20; NIV).

◇◇◇◇◇ பாடங்கள் ◇◇◇◇◇

பொந்தியு பிலாத்து என்ற மனிதர் (27:1, 2, 11-26)

யூதேயாவின் ஆளுநராக இருந்தார் என்பதைத் தவிர பொந்தியு பிலாத்து என்பவரைப் பற்றிய குறிப்பான விஷயம் எதையும் நாம் அறிவதில்லை. அவரது பிறப்பு அல்லது இளமைக் காலம் பற்றிய தகவல் எதையும் நாம் அறிவதில்லை. “பொந்து” என்பது அந்த நாட்களில் இருந்த தெற்கு - மத்திய இத்தாலியில்” புகழ் பெற்ற குடும்பம் ஒன்றின் பெயராக இருந்தது. “பொந்தியுக்களில்” ஒருவர் கால்டைன் ஃபோர்ட்ஸ் என்ற இடத்தில் ரோமானியர்களைத் “தோற்கடித்தார்.” லூசியஸ் பொந்தியு ஆக்கில்லா என்பவர் சிசேரோவின் நண்பராகவும் ஜூலியஸ் சீஸரைக் கொலைசெய்தவர்களில் ஒருவராகவும் இருந்தார். “பிலாத்து” என்ற பெயர் அனேகமாக, பொந்தியு பிலாத்துவின் முன்சந்தியார்கள் வம்சவழியாக வந்த பொந்தியுவின் உட்குடும்பக் கிளைகளில் ஒன்றைச் சுட்டிக்காண்பிப்பதாக இருக்கலாம். இந்தப் பெயரின் அர்த்தம் இழந்து போகப்பட்டுள்ளது.

கி.பி. 6ல் அர்க்கெலாயு என்பவர் ரோமர்களால் பதவி இறக்கப்படுவதற்கு முன்பு அவரது இராஜ்யமாக இருந்த பகுதியை, யூதேயாவின் ஐந்தாவது ஆளுநர் என்ற வகையில் பிலாத்து ஆண்டார். அவர் குடிமை, இராணுவம் மற்றும் சட்டரீதியான எல்லைப் பகுதியைக் கொண்டிருந்தார். அவர் கிரேத்து என்பவருக்குப் பின் ஆட்சி செய்ய வந்தவராக இருந்தார், மற்றும் அந்தப் பதவியில் அவர் பத்து ஆண்டுகள் இருந்தார் (கி.பி. 26-36). அவர் சீரியாவின் அதிபதியான விட்டேலியஸ் என்பவரால் பதவி இறக்கப்பட்டார். பதவியில் இருந்து நீக்கப்பட்டபின் அவர் திபேரியு இராயன் முன்பாகத் தம்மைத் தற்காத்து வாதம் செய்வதற்காக அவசரமாக ரோமாபுரிக்குச் சென்றார். இருப்பினும் அவர் ரோமாபுரிக்குச் சென்று சேர்ந்த வேளையில், பேரரசர் இறந்து போயிருந்தார் (கி.பி. 37 மார்ச்சு மாதம்). பேரரசரின் மரணத்தினால் விளைந்த குழப்பத்தில், அச்சுறுத்தும் விசாரணையில் இருந்து பிலாத்து தப்பித்ததாகக் காணப்படுகிறது. அதுமுதல் பிலாத்துவின் வாழ்வை பற்றிய, உறுதியான மற்றும் நம்பத் தகுந்த வரலாற்றுப் பதிவேடு எதுவும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

பிலோ என்பவர், பிலாத்துவை அரக்ககுணமான உணர்வுகளும் மிகவும் கொடூரத் தன்மையும் உடையவர் என்று விவரித்து, மோசடி கொலை மற்றும் பேராசை கொண்ட மனிதத்தன்மையற்ற குணம் கொண்டவர் என்று குற்றம் சாட்டினார்.⁴⁴ பிலாத்து பைத்தியக்காரராகி வெட்கக்கேடாகவும் அவகீர்த்தியாகவும் இறந்தார் என்று ஒரு பாரம்பரியம் கூறுகிறது. எசுப்பியஸ் அவர்கள், பிலாத்து தற்கொலை செய்துகொண்டதாக எழுதினார்.⁴⁵ இதற்கு

நேர்மாறாக, கோப்டிக் சபையானது தங்களது பரிசுத்தவாண்களின் பட்டியலில் பிலாத்துவின் பெயரை உள்ளடக்கி, அவரும் அவரது மனைவியும் பிற்பாடு கிறிஸ்தவர்கள் ஆயினர் என்று உறுதிப்படுத்துகிறது.

இயேசுவை விடுதலை செய்யப் பிலாத்து அதிகாரம் கொண்டிருந்தும், அவரை விடுதலை செய்ய வில்லை, மற்றும் யூத்தத்தலைவர்களின் வலியுறுத்தலில் இன்றி சிலுவையில் அறைதல் நடைபெற்றிராது. இருப்பினும், பிலாத்து இந்த விஷயத்தில் தமது கைகளைக் கழுவ முயற்சி செய்தபோதிலும் (27:24), எல்லாப் பொறுப்புகளிலும் இருந்து அவர் தம்மை விடுவித்துக் கொள்ளுதல் இயலாததாக இருந்தது. இயேசு தம்மைப் பிலாத்துவிடம் கையளித்தவர்களின் குற்றத்தில் “அதிக பாவமுண்டு” என்று பிலாத்துவிடம் கூறினார் (யோவான் 19:11; காண்க நடபடிகள் 3:13; 4:27, 28).

சவுக்கினால் அடித்தலின் சித்திரவதை (27:26)

இயேசு பெற்றுக்கொண்ட அடித்தலின் மிகமுனைப்பான கடுமையானது நான்கு சுவீசேஷி விபரங்கள் எதிலும் விவரிக்கப் பட்டிருப்பதில்லை (27:26ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்). அவ்வாறு விவரித்தல் அவசியமற்றதாக இருந்தது, ஏனெனில் பழங்கால மக்களுக்கு அப்படிப்பட்ட காட்சிகள் நன்கு பழக்கமானவையாக இருந்தன. “சிலுவையில் அறையப்படுதல்” என்ற சொற்றொடரைப் போன்று, “சவுக்கினால் அடிக்கப்படுதல்” என்ற வார்த்தையை வெறுமனே குறிப்பிடுதலே கூட, ஒரு மனச்சித்திரத்தை வரையப் போதுமானதாக இருந்தது (27:26ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்).

யூதர்கள் முப்பத்து ஒன்பது அடிகள் மாத்திரமே அடிக்க முடியும் என்றிருக்கையில் (2 கொரிந்தியர் 11:24), ரோமர்கள் பரிவிரக்கம் கொண்டவர்களாக அறியப்படவில்லை மற்றும் அவர்கள் யூதர்களின் பிரமாணங்களினால் மட்டுப்படுத்தப்படவும் இல்லை. இயேசு உண்மையில் பெற்றுக்கொண்ட அடிகளின் எண்ணிக்கை அறியப்படாததாக உள்ளது.

இயேசுவைச் சவுக்கினால் அடித்தல் என்பது விசேஷமாகக் கடுமையானதாக இருந்தது. ஒரு தோல்வாரைக் கொண்டு அடித்தனர் என்பதற்குப் பதிலாக, இதைக் குறிப்பிடும் கிரேக்கச் சொற்றொடர், உலோகம் மற்றும் எலும்புத் துண்டுகள் பிணைக்கப்பட்ட சவுக்கு ஒன்று பயன்படுத்தப்பட்டதென்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. இது தொழில் முறையாகத் தேர்ந்த ஒரு ரோமப் போர்விரனால் செயல்படுத்தப் பட்டிருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் எதுவும் இல்லை. இயேசு அனேகமாக ஒரு முன் அதிர்ச்சி நிலைக்கு விடப்பட்டிருக்கலாம் என்று இந்தச் செயல் பற்றிய மருத்துவர்களின் விபரங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே, உண்மையிலேயே சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பாகவே, இயேசு ஏற்கனவே மிகவும் பலவீனமாக ஆனால் மற்றும் ஒருவேளை அவர் மருத்துவக் கருத்து நோக்கில் இடர்ப்பாடான நிலையில் இருந்தார்.

இயேசு பெற்றுக்கொண்ட கொடூரமான சவுக்கடிகள், சிலுவையில் அறையப்படுதலுக்கு முன்சாபமாக இருந்தன; உண்மை நிலையில் இவ்விரு நிகழ்வுகளும் ஒன்றாகப் பிணைக்கப் பட்டுள்ளன. பாடுபடும் ஊழியக்காரர் பற்றி ஏசாயா பின்வருமாறு தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார்:

நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு,
 நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார்;
 நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் வந்தது;
 அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகிறோம்
 (ஏசாயா 53:5; வலியுறுத்தம் கூட்டப்பட்டுள்ளது).

பேதுரு “நாம் பாவங்களுக்குச் செத்து, நீதிக்குப் பிழைத்திருக்கும்படி, அவர்தாமே தமது சரீரத்திலே நம்முடைய பாவங்களைச் சிலுவையின்மேல் சுமந்தார்; அவருடைய தழும்புகளால் குணமாளீர்கள்” என்று எழுதியபோது (1 பேதுரு 2:24; வலியுறுத்தம் கூட்டப்பட்டுள்ளது) அவர், இந்த மொழிநடையில் இருந்து கடன் பெற்றார்.

டேவிட் ஸ்டீவர்ட்

குறிப்புகள்

¹Pliny Letters 3.1.4; 3.5.9–11; 4.16.4, 5; 9.36.1; Martial Epigrams 4.8.5–8. ²John Lightfoot, *A Commentary on the New Testament from the Talmud and Hebraica: Matthew—1 Corinthians*, vol. 2, *Matthew—Mark* (Oxford University Press, 1859; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker, 1979), 359–60. ³பிலாத்து, யூதேயாவின் “ஆளுநராக” இருந்தார். சில பழங்கால ஆதாரமூலங்கள் அவரை “தேசாதிபதி” என்றும் குறிப்பிடுகின்றன, ஆனால் இந்தச் சொற்றொடர் ஒரு anachronism என்று சிலர் நம்புகின்றனர். ⁴காண்க Bruce M. Metzger, *A Textual Commentary on the Greek New Testament*, 2d ed. (Stuttgart: German Bible Society, 1994), 54–55. ⁵Josephus *Antiquities* 18.2.2; Philo *Embassy to Gaius* 299–305; Tacitus *Annals* 15.44. ⁶Harold Hoehner, *Herod Antipas*, Society for New Testament Studies Monograph Series, 17 (Cambridge: Cambridge University Press, 1972), 173. ⁷Josephus *Antiquities* 18.3.1–2; 18.4.1–2; *Wars* 2.9.2–4. ⁸Josephus *Antiquities* 18.3.1. ⁹Michael J. Wilkins, “Matthew,” in *Zondervan Illustrated Bible Backgrounds Commentary*, vol. 1, *Matthew, Mark, Luke*, ed. Clinton E. Arnold (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 2002), 171. ¹⁰Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick W. Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 666.

¹¹Wilkins, 172; காண்க Talmud *Abodah Zarah* 18a. ¹²காண்க Leon Morris, *The Gospel according to Matthew*, Pillar Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1992), 696. ¹³Wilkins, 172. “பென்-இன்னேமிற்கு” வழியேற்றும் “கிழக்கு வாசலைப்பற்றி எரேமியா 19:2ல் கூறப்பட்டது. ¹⁴ஒருசில பழங்காலக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் “எரேமியா” என்பதற்குப் பதிலாக “சகரியா” என்றுள்ளது. இருப்பினும் இந்த வாசிப்பு அனேகமாக, வேதவசனப் பகுதியைத் திருத்துவதற்கான முயற்சியைப் பிரதிபலிக்கிறது எனலாம். சில கையெழுத்துப் பிரதிகளில் பெயர் எதுவும் இருப்பதில்லை; “எரேமியா” என்ற பெயர், முரண்பாடாகக் காணப்படுதலைத் தவிர்ப்பதற்காக நீக்கப்பட்டிருக்கச் சாத்தியம் உண்டு. (Metzger, 55.) ¹⁵இந்த விசாரணை பற்றிய நீண்ட விவரிப்பிற்கு யோவான் 18:28-19:16 வரையிலான வசனப் பகுதிகளில் காணவும். ¹⁶அதிகமான தகவல்களுக்கு Bargil (Virgil) Pixner, “Praetorium,” in *The Anchor Bible Dictionary*, ed. David Noel Freedman (New York: Doubleday, 1992), 5:447–49. என்ற புத்தகத்தில் காணவும். ¹⁷Josephus *Wars* 5.4.2. ¹⁸Josephus *Antiquities* 20.8.11. ¹⁹*Ibid.*, 5.4.3, 4.

²⁰Josephus Wars 2.15.5.

²¹Mishnah Pesahim 8.6. ²²Wilkins, 173. ²³“Abba” என்பது மனிதரின் பெயருடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. (Talmud Berakoth 18b.) ²⁴Abba என்ற அரமாயிக் வார்த்தை “தகப்பன்” என்று அர்த்தப்படுகிறது (மாற்கு 14:36; ரோமர் 8:15; கலாத்தியர் 4:6). ²⁵இயேசு அதிகாரத்துடன் போதித்ததாலும் பெரிய அற்புதங்களை நிகழ்த்தியதாலும் அவர்கள் மிகவும் பொறாமை கொண்டிருந்தனர். மற்றும் அவர்களின் மார்க்கரீதியான மாய்மாலத்தை அவர் வெளிப்படுத்தினார் (21:23-23:39). ²⁶R. T. France, *The Gospel According to Matthew*, The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 390. ²⁷Metzger, 56. ²⁸Donald A. Hagner, *Matthew 14–28*, Word Biblical Commentary, vol. 33B (Dallas: Word Books, 1995), 823. ²⁹Dikaioς என்பது லூக்கா 23:47ல் இயேசுவின் மரணத்திற்கு, நூற்றுக்கு அறிபதியின் பதில் செயலிலும் காணப்படுகிறது, அங்கு NASB வேதாகமம் இதை “ஒன்றுமறியாதவர்” என்று தரவழைக்கிறது. ³⁰Wilkins, 173.

³¹France, 389. ³²சனதோரீன் சங்கத்தார் பிற்பாடு இயேசுவின் மரணத்திற்கு அப்போஸ்தலர்களை பொறுப்பாளிகள் ஆக்கியது - அதாவது “அந்த மனுஷனுடைய இரத்தப்பழியை எங்கள்மேல் சுமத்தவேண்டுமென்றிருக்கிறீர்கள்” என்று கூறியது (நடபடிகள் 5:28) முரண்பாடாக உள்ளது. ³³Morris, 708. ³⁴Josephus Wars 2.14.9; 5.11.1. ³⁵David W. Wead, “Scourge,” in *The International Standard Bible Encyclopedia*, rev. ed., ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 4:358–59. மற்ற சூழ்நிலைகளில், ரோமர்கள் தடிகளைப் பயன்படுத்தினர் (நடபடிகள் 16:22, 23; 2 கொரிந்தியர் 11:25). யூதர்கள் ஒரு வகையான சவுக்கைப் பயன்படுத்தினர், ஆனால் அவர்கள் அடித்தலை முப்பத்து ஒன்பது அடிகளுடன் மட்டுப்படுத்தினர் (10:17ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்). ரோமானியர்கள் இவ்விதமான கட்டுப் பாடுகள் எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை. ³⁶Josephus Wars 2.21.5; 6.5.3. ³⁷*Digest of Justinian* 48.19.8.3. ³⁸Bauer, 936. ³⁹Ibid., 1085. ⁴⁰Ibid., 554.

⁴¹H. St. J. Hart, “The Crown of Thorns in John 19, 2–5,” *Journal of Theological Studies*, n.s. 3 (April 1952): 66–75. ⁴²France, 394. ⁴³Suetonius *Caligula* 32.2; *Domitian* 10.1; Dio Cassius *Roman History* 54.3.7. ⁴⁴Philo *Embassy to Gaius* 38. ⁴⁵Eusebius *Ecclesiastical History* 2.7.